

betydeligt overskred, hvad man havde gjort Regning paa. Naar det derefter maa antages, at der er administrative Vanstueligheder for Fortsættelse af Indkjøbet, efterat ommeldte Kalkule har vist sig at være feil, er dette et lille Moment, der forhøier Vigtigheden af, at man kommer tilbage til en rigtig Forstaaelse af denne Konto.

Man skulde tro, at der ikke kunde være stærke Tvivl i saa Henseende. Bevillingen paa Kontoen gives i Medfør af Hørlovens § 178, som har fastsat Hærens Hæstehold, og den gives paa Grundlag af en Forordning om, hvor stor Afgangen vil blive, og hvad Hæstene ville koste, og ikke paa Grundlag af et Raisonnement over, hvor meget der efter Hærens formentlige væsentlige Behov bør udgives paa denne Konto. At Pengesummen er kalkulatorisk, følger jo allerede af den Krigsministeriets Budget tilføiede Anmærkning, hvis Følge den større Udgift, som paa nogle af dets Konti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser overstige de anslaaede, kan afholdes uden særlig Tillægsbevilling; men bortset fra denne maatte det Samme statuere, da Kontoens Text maatte lyde anderledes, hvis det skulde være Meningen, at der, naar Priserne blev høiere end anslaaet, skulde indløbes saa meget færre Heste; den maatte affattes f. Ex. saaledes som foreslaaet i Folkethinget til eneste Behandling af Forslag til Finantslov for 1877—78. Gjenstanden for Bevillingen paa denne Konto er ikke Pengebeløbet, men Heste, ligesom der paa Konti C. a. og H. c. ikke bevilges visse Summer, men et Antal Prøverationer og Fouragerationer, som bør og skulle tilveiebringes, hvad enten de kunne faas for de paaregnede Beløb eller ei. Men Meget taler ogsaa for at behandle det budgetterede Hestental som kalkulatorisk, thi Motivet er ikke Anskaffelse af et bestemt Antal Heste til Hæren, men Vedligeholdelse af Hærens Hestebestand, fuld Erstatning af forventet Afgang overensstemmende med Hørlovens Forskrift. Krigsministeriet har i Skrivelse til Statsrevisionen tilkjendegivet en modsat Opfattelse af den, Udvalget her hævder; paa dens Forspørgsel om Grunden til, at der ikke var gjort saa stort Indkjøb af Remonter, at det havde kunnet erstatte Afgangen, har det nemlig svaret, at Grunden „væsentligst var den, at Krigsministeriet dertil manglede de fornødne Pengemidler, idet Hestepriiserne overskredte de anslaaede meget betydeligt“ (S. 219—20) . . . men at det iøvrigt vilde tage under Overveelse, hvorvidt det fremtidig, „naar de paa Konto H. a. til Remontering bevilgede Midler ere opbrugte, uden at de stedfundne Bacancer ere dækkede, vil lade Indkjøbet fortsætte, indtil den fornødne Erstatning er tilveiebragt“. Men da Krigsministeren nu under 3die Behandling af Forslag til Finantslov for 1877—78 (Sp. 2373—75) atter har hævdet Kontoens kalkulatoriske Karakter, som ogsaa anerkjendes af Statsrevisionen, tør det haabes, at den vil blive fastholdt.

§ 23. Marineministeriet. Statsrevisionen har den 15de Mai 1874 begjært nærmere Oplysninger om de i Regnskabsaaret stedfundne større Anskaffelser til Marinens Brug og om Maskinerne til og Prøverne med Kanonbaadene „Jalster“ og „Vesund“, men først modtaget Svar den 8de September, efter at Betænkningen var sluttet. Udvalget maa derfor anbefale Thinget at slutte sig til Folkethingets Forslag, forsaavidt det deri paalægges Statsrevisionen for 1875—76 at behandle disse for sent afgivne Oplysninger.

§ 25. Andre og overordentlige Statsudgifter. Paa Konto 6. er der til Digearbejder paa Lolland og Jalster bevilget 104,000 Kr., men forbrugt 185,000 Kr. I Regnskabet findes bemærket, at som Følge af, at der i 1874—75 er udbetalt et større Beløb end forudsat, vilde der i næste Finantsaar blive Brug for et saa meget mindre Beløb og henviser iøvrigt til Anmærkningene til Finantslovsforslaget for 1875—76, S. 1053 ff. Statsrevisionen har fra Ministeriet modtaget den Oplysning (Bet. S. 274), at der ved Budgetteringen er gaaet ud fra det Overslag, der forelaa paa den Tid, da Loven af 23de Mai 1873 om de nævnte Arbejder var under Behandling paa Rigsdagen, men at Lovforslaget ved denne Behandling blev forandret saaledes, at Regjeringen bemyndigedes til at give Digerne større Omfang end oprindelig forudsat, og at som Følge deraf den paa Finantsloven opførte Sum kun har kunnet betragtes som kalkulatorisk. Det ses imidlertid ikke rettere, end at Budgetteringen til Finantslovsforslaget for 1874—75 maa være foregaaet, efter at Loven af 1873 var udkommen, at den anførte Grund til Uoverensstemmelsen saaledes ikke er fyldestgørende, og at der i alt Fald burde have været søgt Tillægsbevilling. I sin Helhed er denne Sag ikke endnu moden til Revisionsbehandling.

At der uagtet forommeldte Overskridelse er den betydelige Mindreudgift paa andre og overordentlige Statsudgifter af herved $\frac{1}{2}$ Million, har bl. A. sin Grund i, at større Bevillinger ikke ere blevne anvendte, saasom til Ombygning og Flytning af Bernstorff Holsgaards Bygninger 30,000 Kr., og Bidrag til Udgifterne ved en Forbedring af Færgforholdene ved Kallehave og Koster 24,000 Kr., og at der paa Konto 27. til Sø- og Rystforsvar (bevilget ved Finantsloven 338,000